Dosarul nr. 1-272/2025
Nr. electronic 1-25072181-48-1-22052025

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

14 mai 2026 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, (sediul central)
Instanță compusă din:
Președintele ședinței, judecător Iana Talmaci
Grefier Corina Botnari, Adriana Baiuș
Cu participarea:
Acuzatorului de stat: Guzic Alexandr, Ion Moțpan
Apărătorul inculpatului: Ion Gumeniuc

a examinat în ședință publică, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale în ordinea art. 364[1] Cod de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui:

Moraru Andrei a. n. *****, IDNP *****, născut în *****, domiciliat *****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate Moldovean, nesupus militar, studii medii, celibatar, fără persoane la întreținere, anterior judecat,

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal
date cu referire la examinarea cauzei penale: 23 mai 2025 – 14 mai 2026 cu respectarea procedurii de citare legală executată, analizând materialele dosarului și a probelor administrate în ședință, instanța,-

a constatat:

Inculpatul Moraru Andrei, la 04 ianuarie 2025, aproximativ la ora 19:40, de comun acord cu Arhipov Alexandr, mergând pe una dintre străzile satului Buda, raionul Călărași, la poarta gospodăriei lui Malai Nicolai, au observat un automobil de model „Ford Focus", cu numărul de înmatriculare *****, ce aparține Andrianei Luca și, profitând de faptul că automobilul a fost lăsat cu ușile descuiate și cu motorul pornit, urmărind scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, au pătruns în interiorul vehiculului și s-au deplasat cu acesta prin localitate aproximativ 1 km, până când, în timpul deplasării pe un drum rudimentar, automobilul s-a împotmolit în noroi și l-au abandonat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Moraru Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal - răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită de două persoane.

Inculpatul Moraru Andrei până la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal și confirmată de către apărător a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Avocatul Ion Gumeniuc, care acționează în interesele inculpatului Moraru Andrei, acuzatorul de stat Moțpan Ion, nu au obiectat în privința cererii.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Moraru Andrei din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședința de judecată, iar conținutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște faptele incriminate lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretind la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Moraru Andrei cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, **inculpatul Moraru Andrei** a comunicat instanței că nu deține permis de conducere. În ianuarie 2025, dacă nu greșește, aproximativ la data de 04.01.2025, s-a aflat împreună cu Arhipov Alexandru în satul Buda, raionul Călărași. Potrivit spuselor lui Alexandru, urmau să meargă la un cunoscut de-al acestuia, al cărui nume nu îl cunoaște. În jurul orei 18:00 au ajuns în satul Buda, însă nu au mai ajuns la acel cunoscut, deoarece pe drum lui Alexandru i-a venit o idee. Mergând pe drum, au observat un automobil de model Ford, fără ca inculpatul să își amintească exact modelul sau culoarea acestuia, întrucât era întuneric. A menționat că nu a avut atribuție la automobil și doar a fost de față împreună cu Alexandru. A declarat că s-au urcat în mașină, iar șoferul nu se afla în automobil, însă motorul era pornit. La volan se afla Alexandru, iar el s-a așezat pe bancheta din față. A precizat că nu a urcat în automobil de la început, ci peste aproximativ 15 minute după ce Alexandru a luat mașina și a plecat. Ulterior, s-a întâlnit cu acesta peste aproximativ 15 minute. Alexandru ar fi condus circa 500 de metri, iar inculpatul s-a întâlnit cu el la colț și a urcat la volan, întrucât a considerat că situația ar putea deveni mai gravă dacă Alexandru, care se afla în stare de ebrietate, continua să conducă automobilul. A menționat că și el se afla în stare de ebrietate. Potrivit declarațiilor sale, au hotărât să lase mașina undeva, pentru a nu avea probleme și pentru ca nimeni să nu îi caute. Au lăsat automobilul într-o hudiță și au plecat. A presupus că automobilul s-a împotmolit în noroi, deoarece drumul era puțin în pantă. A declarat că nu a forțat automobilul, iar în momentul în care acesta s-a oprit, a coborât din vehicul. După aceasta au plecat la Chișinău. A mai declarat că a avut o mică ceartă cu Alexandru din cauza acestui fapt și că l-a învinuit pe acesta, considerând că nu trebuia să facă acel pas.

La întrebarea procurorului, inculpatul a declarat că a mai avut un caz similar la Chișinău. De asemenea, a menționat că la Drochia are un dosar pentru răpire, însă nu este de acord cu

acuzațiile formulate în acel dosar. A precizat că a doua sentință este pentru furt. A menționat că este originar din Călărași, însă locuiește la Drochia și că se află în stare de arest din anul 2025.

La întrebarea lui Ion Gumeniuc, inculpatul a declarat că nu deține permis de conducere, însă poate conduce automobilul. A explicat că a urcat la volan pentru a preveni producerea unor consecințe mai grave sub conducerea lui Alexandru. A afirmat că automobilul a fost lăsat acolo benevol și nu din cauza producerii unui incident. Totodată, și-a exprimat regretul pentru cele comise.

La întrebarea procurorului, a declarat că are un dosar la Chișinău, însă nu cunoaște soarta acestuia, deoarece nu știe ce se întâmplă și nu a participat la nicio ședință. A precizat că a solicitat unirea tuturor dosarelor.(f. d. 229)

Vina inculpatului Moraru Andrei se confirmă nu doar prin declarațiile sale de recunoaștere a vinovăției dar și prin materialul probator administrat în cauza penală, și anume:

Declarațiile părții vătămate Luca Adriana, care a comunicat că locuiește în satul Horodiște, raionul Călărași, împreună cu bunica sa. În luna august 2024, a revenit de peste hotarele Republicii Moldova, unde a fost la muncă, și a decis ca din banii agonisiți să își procure un automobil. Astfel, a procurat un automobil de model Ford Focus, fabricat în anul 2017, de culoare gri închis, cu cutie automată, având numerele de înmatriculare *****. Automobilul este înmatriculat pe numele său și a fost procurat la prețul de 20 000 euro. A menționat că nu deține permis de conducere și nu conducea automobilul, acesta fiind folosit uneori de părinții săi, însă, în cea mai mare parte a timpului, automobilul era păstrat în garajul gospodăriei lor. Din motiv că automobilul staționa în garaj, a avut o discuție cu o rudă îndepărtată, Straistă Cristian, locuitor al satului Horodiște, raionul Călărași. Acesta a rugat-o, la data de 02 decembrie 2024, să îi permită să folosească automobilul pe o perioadă de una-două luni, până când ea urma să plece din nou peste hotare, iar ea a fost de acord. În baza unei înțelegeri verbale, automobilul a fost transmis lui Cristian, care îl păstra la domiciliul său. La data de 04 ianuarie 2025, aproximativ la ora 21:00, aflându-se la domiciliu, a fost telefonată de Cristian, care i-a comunicat că, aproximativ cu o oră înainte, în jurul orei 20:00, a mers cu automobilul în satul Buda, raionul Călărași, la bunica sa. Acesta i-a spus că s-a deplasat pentru a lua un pachet din casă, fără a intra în alte detalii referitoare la faptul dacă motorul automobilului era pornit sau oprit. Cheia automobilului se afla asupra lui, în buzunar, iar automobilul era parcat în fața porții. A precizat că automobilul pornește de la buton, fiind necesară doar prezența cheii în apropiere. Cristian i-a comunicat că a lipsit doar câteva minute, iar când a ieșit la poartă, automobilul nu se mai afla acolo. Imediat, acesta a apelat serviciul unic 112 pentru a anunța poliția despre cele întâmplate. Ulterior, a telefonat-o și i-a spus că automobilul a fost găsit. A declarat că, în scurt timp, s-a deplasat la fața locului și a constatat că automobilul era în stare bună. De asemenea, a observat locul unde acesta a fost găsit, într-o râpă, presupunând că persoana sau persoanele care l-au răpit l-au împotmolit în acel loc și nu au mai putut să îl scoată. În urma unei examinări vizuale, nu a observat deteriorări și a menționat că nu i-a fost cauzat niciun prejudiciu material, motiv pentru care nu dorește să fie recunoscută în calitate de parte civilă. A subliniat că cel mai important pentru ea este faptul că automobilul a fost găsit într-un timp scurt. A declarat că nu bănuiește pe nimeni de comiterea faptei și nu cunoaște cine ar fi putut răpi automobilul din fața porții din satul Buda. Totodată, a menționat că nu a auzit ca Cristian să fi avut conflicte, probleme sau datorii față de alte persoane, care i-ar fi putut provoca vreun rău. A precizat că automobilul i-a fost restituit și că nu are obiecții față de Cristian. Totodată, dorește ca persoana sau persoanele care au răpit automobilul ce îi aparține să fie trase la răspundere penală.(f. d. 25)

Declarațiile martorului Straistă Cristian, care a comunicat că locuiește în satul Horodiște, raionul Călărași, împreună cu familia sa. La data de 02 decembrie 2024, a avut o înțelegere cu o rudă de-a sa, Luca Adriana, cu care sunt și consăteni, pentru a-i împrumuta automobilul pe o perioadă de aproximativ o lună. A menționat că avea nevoie de automobil, iar acesta staționa în garaj, deoarece Adriana nu deține permis de conducere și nu îl folosea. A declarat că automobilul de model Ford Focus, de culoare maro, fabricat în anul 2017, cu cutie automată și cu numărul de înmatriculare *****, l-a preluat la data de 02 decembrie 2024, iar până la data de 04 ianuarie 2025 acesta s-a aflat în posesia sa, conform înțelegerii verbale cu Adriana, fiind păstrat în gospodăria sa din satul Horodiște. La data de 04 ianuarie 2025, aproximativ la ora 19:15, a ajuns în satul Buda, la domiciliul bunicii sale, de unde urma să ia un pachet. Automobilul l-a lăsat în stradă, în fața porții bunicii sale, cu motorul pornit, însă cheia se afla asupra sa, în buzunar. A explicat că automobilul pornește de la buton, iar pentru funcționarea acestuia este necesar doar ca cheia să se afle în apropiere. A declarat că a mers aproximativ trei minute până în casă pentru a lua sacoșa și a ieșit imediat afară. Când a ajuns la poartă, a observat că automobilul nu mai era. A menționat că, dacă automobilul este lăsat cu motorul pornit și cheia nu se află în interior, acesta poate fi condus până la oprirea motorului, însă ulterior nu mai poate fi pornit fără prezența cheii în interior sau în apropierea automobilului. După ce a constatat dispariția automobilului, a luat un alt automobil, care aparține unchiului său și era parcat în curtea bunicii, pentru a căuta automobilul pe străzile din satul Buda. În același timp, a apelat Serviciul Unic 112 pentru a anunța poliția despre răpirea automobilului menționat. A declarat că, la o distanță de aproximativ 1 km, a găsit automobilul Ford Focus cu motorul pornit, blocat în noroi, într-o râpă. S-a apropiat imediat și a oprit motorul, menționând că în apropiere sau în interiorul automobilului nu se aflau persoane. În urma unei examinări vizuale, nu a observat deteriorări, automobilul fiind doar împotmolit în noroi. A remarcat că roțile din față erau adânc înfipte în noroi și a presupus că persoanele care au răpit automobilul au încercat să îl scoată, însă nu au reușit și l-au abandonat în acel loc. Consideră că automobilul a fost răpit de două persoane, însă nu bănuiește pe nimeni de comiterea faptei. Totodată, a menționat că nu are conflicte, probleme sau datorii față de nimeni și nu consideră că cineva ar fi dorit să îi facă rău în mod intenționat.A mai declarat că a anunțat-o și pe proprietara automobilului, care a venit la fața locului, ulterior predându-i automobilul. Automobilul a fost scos cu ajutorul poliției, fiind tractat. (f.d. 29)

Declarațiile martorului Etco Iurie, care a comunicat că locuiește în satul Buda, raionul Călărași, împreună cu familia sa și că nu este angajat în câmpul muncii. A declarat că, la data de 03.01.2025, în jurul orei 17:00–18:00, în timp ce se deplasa spre domiciliu, în apropierea gospodăriei unde locuiește, s-a întâlnit cu două persoane de gen masculin. A menționat că nu le cunoaște și că acestea nu erau din localitatea lor. Unul dintre ei i-a adresat salutul de seară. Potrivit declarațiilor sale, una dintre persoane părea să aibă aproximativ 30 de ani, iar cealaltă aproximativ 40 de ani. Persoana mai tânără era îmbrăcată într-o scurtă de culoare închisă, purta o căciulă verde și avea în spate un ghiozdan. Cealaltă persoană purta o căciulă albă cu linii negre și era îmbrăcată într-un hanorac de culoare închisă. A auzit că aceștia discutau între ei despre găsirea unui magazin pentru a consuma bere. Când a ajuns la capătul străzii, a observat că aceștia se uitau insistent la el, după care s-au deplasat pe o cărare în pantă, spre traseul principal. A menționat că nu a mai observat alte detalii, deoarece afară se întuneca, însă i s-a părut că persoanele respective erau suspecte și că priveau atent gospodăriile din localitate. (f.d. 36)

Declarațiile martorului Trocin Vasile, care a comunicat că, la data de 04.01.2025, s-a aflat pe tot parcursul zilei la domiciliul său. Seara, în jurul orei 18:00–19:00, s-a deplasat la

magazinul cetățeanului Stoica Vasile din sat. A declarat că, aflându-se la magazin, a auzit discuții potrivit cărora automobilul din fața porții lui Nicolai, care aparține nepotului său Cristian, ar fi fost răpit. Totodată, a auzit că la magazin s-ar fi aflat două persoane străine care au făcut cumpărături, însă nu se cunoștea unde și la cine au venit acestea. Ulterior, a aflat că automobilul a fost găsit într-un șanț de la marginea satului de către proprietarul acestuia. (f.d. 38)

Declarațiile martorului Timofti Sergiu, care a comunicat că cetățeanul Straistă Cristian îi este consătean și că se află în relații bune cu acesta. A declarat că, la data de 04.01.2025, seara, a fost apelat de către Malai Nicolai, care i-a comunicat că automobilul nepotului său Cristian ar fi fost răpit din fața porții gospodăriei sale. A menționat că i-a spus lui Nicolai că nu a văzut pe nimeni conducând automobilul lui Cristian. La scurt timp, automobilul a fost găsit la marginea satului, împotmolit într-un șanț. Fiind prezent la fața locului, a întrebat dacă cele două persoane străine care întrebaseră unde se află magazinul din sat ar fi putut să răpească automobilul. A precizat că nu a văzut de unde au venit sau încotro au plecat respectivele persoane. Una dintre acestea era îmbrăcată într-o scurtă de culoare neagră și purta o căciulă sură, iar cealaltă era îmbrăcată într-o scurtă albastră, purta o căciulă verde și era încălțată în adidași albi (f.d. 32)

Declarațiile martorului Malai Nicolai, care a comunicat că, la data de 04.01.2025, aproximativ la ora 16:30, se afla împreună cu consăteanul său, Timofti Sergiu, în fața porții gospodăriei sale. A declarat că pe lângă ei au trecut două persoane necunoscute de gen masculin. Una dintre acestea era îmbrăcată într-o scurtă neagră și purta o căciulă sură, iar cealaltă purta o scurtă de culoare albastră și o căciulă verde. Cele două persoane i-au întrebat unde se află magazinul din sat, iar ei le-au explicat cum să ajungă acolo. A mai declarat că, seara, în jurul orei 19:30, la domiciliul său a venit nepotul său, Straistă Cristian, pentru a lua un colet. Acesta a lăsat automobilul de model Ford Focus în stradă, în fața porții gospodăriei. Când s-a întors, automobilul nu se mai afla acolo. A precizat că, imediat după constatarea dispariției automobilului, a fost apelat serviciul unic 112 și s-a comunicat despre răpirea automobilului. Ulterior, automobilul a fost căutat și găsit la o distanță de aproximativ 1 km, într-un șanț de la marginea satului. (f.d. 34)

Circumstanțele constatate în procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04.01.2025, întocmit în satul Buda, raionul Călărași, unde a fost depistat automobilul de model „Ford Focus", cu numărul de înmatriculare *****. (f.d. 7)

Ordonanța de recunoaștere a automobilului de model „Ford Focus", cu numărul de înmatriculare *****, în calitate de corp delict. (f.d. 17)

Circumstanțele constatate în procesul-verbal de ridicare a înregistrărilor video de pe camerele de supraveghere amplasate la magazinul din satul Buda, raionul Călărași. (f.d. 41)

Circumstanțele constatate în procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video de pe camerele de supraveghere amplasate la magazinul din satul Buda, raionul Călărași. (f.d. 43)

Ordonanța de recunoaștere a CD-ului cu înregistrări video în calitate de mijloc material de probă și anexarea acestuia la materialele cauzei penale. (f.d. 44)

Circumstanțele constatate în procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, cu participarea bănuitului Moraru Andrei. (f.d. 18)

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum și cu art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană beneficiază de prezumția de nevinovăție, aceasta fiind garantată pe tot parcursul procesului penal până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Instanța reține că, în cadrul unui proces penal, simpla începere a urmăririi penale sau punerea sub învinuire nu echivalează cu stabilirea vinovăției, iar aceasta poate fi constatată

exclusiv printr-o hotărâre judecătorească întemeiată pe probe pertinente, concludente și veridice. În caz de îndoieli iremediabile, acestea se interpretează în favoarea inculpatului, potrivit principiului „in dubio pro reo”

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă se apreciază din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar ansamblul probelor se apreciază prin coroborarea acestora, judecătorul formându-și convingerea în mod liber, dar în baza legii și a probelor administrate.

În conformitate cu art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii prin sentință de condamnare, achitare sau încetare a procesului penal, sentința fiind adoptată în numele legii și întemeiată exclusiv pe probele cercetate în ședința de judecată.

Totodată, potrivit art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare poate fi pronunțată doar în cazul în care vinovăția inculpatului este dovedită prin ansamblul probelor administrate, cu excluderea oricărei ipoteze bazate pe presupuneri.

Instanța reține că inculpatului Moraru Andrei i-au fost respectate garanțiile procesuale prevăzute de art. 6 CEDO, fiindu-i aduse la cunoștință natura acuzației, faptele imputate și încadrarea juridică, precum și probele pe care se întemeiază acuzația.

Din ansamblul probelor administrate în cauză, inclusiv declarațiile inculpatului, declarațiile părții vătămate, ale martorilor, precum și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, instanța constată că fapta imputată inculpatului a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” presupune că vinovăția trebuie stabilită prin probe apte să înlăture orice dubiu rezonabil, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (Brăgădireanu c. României, Orhan c. Turciei).

Astfel, instanța reține cu certitudine că inculpatul Moraru Andrei a săvârșit fapta penală descrisă în rechizitoriu.

Prin acțiunile sale intenționate, acesta a comis infracțiunea prevăzută de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal, adică răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită de două persoane.

Potrivit art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În prezenta cauză, instanța constată întrunirea tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal în acțiunile inculpatului Moraru Andrei.

Fapta imputată aduce atingere relațiilor sociale privind posesia și folosința legală a mijloacelor de transport.

Obiectul material al infracțiunii îl constituie mijloacele de transport, în sensul art. 132 Cod penal, respectiv vehiculele autopropulsate. În speță, automobilul de model „Ford Focus”, cu numărul de înmatriculare *****, reprezintă obiectul material al infracțiunii.

Latura obiectivă se realizează prin acțiunea de scoatere temporară din posesia legitimă a proprietarului și punerea în circulație fără consimțământul acestuia a mijlocului de transport.

În speță, la 04 ianuarie 2025, aproximativ la ora 19:40, inculpatul Moraru Andrei, acționând de comun acord cu Arhipov Alexandr, a pătruns în automobilul de model „Ford Focus”, lăsat cu ușile descuiate și motorul pornit, și l-a pus în mișcare, deplasându-se cu acesta aproximativ 1 km prin satul Buda, raionul Călărași, după care vehiculul a fost abandonat ca urmare a împotmolirii în noroi.

Infracțiunea prevăzută de art. 192[1] Cod penal este o infracțiune formală, considerându-se consumată din momentul punerii în mișcare a mijlocului de transport fără consimțământul titularului, indiferent de distanța parcursă sau durata utilizării.

Instanța reține că infracțiunea a fost săvârșită de două persoane, circumstanță agravantă prevăzută de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal.

Din probele administrate rezultă că inculpatul Moraru Andrei a acționat împreună cu Arhipov Alexandr, ambii participând nemijlocit și coordonat la realizarea elementului material al infracțiunii, manifestând o rezoluție infracțională comună. Participarea concomitentă a celor doi făptuitori la pătrunderea în vehicul, punerea în mișcare și deplasarea acestuia confirmă unitatea de acțiune și contribuția efectivă a fiecăruia la săvârșirea faptei, fiind suficientă pentru reținerea formei agravante prevăzute de lege.

Sub aspect **subiectiv**, fapta a fost săvârșită cu intenție directă, inculpatul conștientizând caracterul ilicit al acțiunii și urmărind utilizarea temporară a mijlocului de transport fără scop de însușire.

În acest sens, instanța reține că, potrivit practicii judiciare, esențial pentru infracțiunea prevăzută de art. 192[1] Cod penal este lipsa scopului de însușire, ceea ce distinge această faptă de infracțiunile de sustragere. În speță, utilizarea temporară a automobilului și abandonarea acestuia după deplasare confirmă inexistența intenției de a-l integra în patrimoniul inculpatului.

Subiect al infracțiunii prevăzute de art. 192[1] Cod penal poate fi orice persoană fizică responsabilă, care a atins vârsta răspunderii penale, adică 16 ani. În cazul formei agravante prevăzute la alin. (2), legea nu instituie condiții speciale suplimentare privind subiectul, fiind suficientă prezența pluralității de făptuitori.

În speță, inculpatul Moraru Andrei este o persoană fizică, responsabilă, care a atins vârsta răspunderii penale, nefiind stabilite circumstanțe care să excludă capacitatea sa de a răspunde penal. Prin urmare, acesta are calitatea de subiect activ al infracțiunii prevăzute de art. 192[1] Cod penal.Totodată, din ansamblul probelor administrate rezultă că fapta a fost săvârșită în participație cu o altă persoană, Arhipov Alexandr, ceea ce atrage incidența agravantei prevăzute la art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal – săvârșirea faptei de două persoane.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanța de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”*, CEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege.

De asemenea, CEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În rezultatul examinării prezentei cauze penale instanța consideră că pe caz nu au fost stabilite circumstanțe care ar impune liberarea de răspundere penală a inculpatului Moraru Andrei potrivit prevederilor art. 53 Codul penal.

De asemenea instanța consideră că la caz nu există circumstanțele prevăzute de art. 89 Codul penal, care ar face posibilă liberarea inculpatului de pedeapsa penală.

În temeiul celor expuse, instanța conchide că în privința inculpatului Moraru Andrei sunt întrunite integral condițiile pentru pronunțarea unei sentințe de condamnare, urmând a fi stabilită o pedeapsă penală în conformitate cu prevederile legii penale, raportat la gravitatea faptei comise și circumstanțele cauzei.

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat Ion Moțpan a solicitat să fie recunoscut vinovat Moraru Andrei de săvârșirea infracțiunii incriminate cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis; în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, aplicarea cumulului parțial al pedepselor și adăugarea pedepselor stabilite prin sentințele Judecătoriei Drochia din anul 2025, cu stabilirea pedepsei definitive de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis; includerea în termenul pedepsei a perioadei deținute în stare de arest preventiv, din februarie 2025 până la data pronunțării sentinței.

Apărătorul Ion Gumeniuc, acționînd în interesele inculpatului Moraru Andrei a solicitat ca, la individualizarea pedepsei, instanța să țină cont de faptul că inculpatul și-a recunoscut integral vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de lege. Avocatul a solicitat aplicarea unei pedepse minime, în cuantum de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni închisoare. În ceea ce privește cumulul pedepselor stabilite prin alte sentințe, apărătorul a solicitat aplicarea prevederilor privind cumulul parțial, cu stabilirea unei pedepse definitive de 2 (doi) ani și 7 (șapte) luni închisoare, invocând că toate faptele reținute în sarcina inculpatului sunt de gravitate mai redusă. De asemenea, apărătorul a solicitat ca instanța să manifeste clemență la individualizarea pedepsei, în raport cu circumstanțele cauzei și conduita procesuală a inculpatului.

Inculpatul Moraru Andrei, în cadrul ultimului cuvînt și-a expus părerile de rău, menționînd că pe viitor nu se va mai repeta astfel de situații.

Drept urmare, la stabilirea felului și a măsurii de pedeapsă, instanța de judecată urmează să țină cont de faptul că pedeapsa penală nu constituie doar un mijloc de constrângere aplicat pentru infracțiunea săvârșită de inculpat, ci are drept scop corectarea și reeducarea acestuia în spiritul respectării stricte a legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, precum și formarea unei atitudini de respect față de ordinea de drept.

Totodată, instanța va avea în vedere principiul individualizării pedepsei, călăuzindu-se de conștiința juridică, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Astfel, potrivit art. 16 din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal - răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită de două persoane - se clasifică drept infracțiune mai puțin gravă, pentru săvârșirea acesteia, legea penală prevede pedeapsa sub formă de **închisoare de la 3 la 5 ani.**

Instanța de judecată reține că circumstanțe atenuante în conformitate cu prevederile art. 76 din Codul penal al Republicii Moldova nu au fost stabilite în prezenta cauză. Or, recunoașterea vinovăției de către inculpat și solicitarea examinării cauzei în baza procedurii simplificate prevăzute de art. 364[1] Cod de procedură penală reprezintă o opțiune procesuală distinctă, care nu poate fi valorificată concomitent și ca circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, întrucât s-ar ajunge la acordarea unei duble valențe juridice aceleiași situații de fapt.

În același timp, instanța reține că, potrivit art. 77 din Codul penal, în calitate de circumstanță agravantă se constată săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare sau pentru alte fapte care prezintă relevanță pentru cauză.

În speță, din materialele cauzei rezultă că inculpatul Moraru Andrei a fost anterior tras la

răspundere penală și condamnat prin mai multe sentințe, inclusiv pentru infracțiuni de același gen, fapt ce demonstrează persistența conduitei infracționale și ignorarea repetată a exigențelor legii penale.

Referitor la personalitatea inculpatului Moraru Andrei, instanța de judecată reține că acesta nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, însă prezintă antecedente penale semnificative, fiind anterior condamnat prin sentințele Judecătoriei Drochia din 18.01.2016, 04.10.2018, 02.11.2018, 10.12.2019 și 17.04.2025, inclusiv pentru infracțiuni prevăzute de art. 192[1] Cod penal, precum și alte infracțiuni patrimoniale și conexe, cu aplicarea pedepselor privative de libertate.

Aceste împrejurări conturează profilul unei persoane cu comportament infracțional repetat, ceea ce justifică reținerea circumstanței agravante prevăzute de art. 77 Cod penal și influențează în mod direct individualizarea pedepsei penale.

Respectiv, potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364[1] Codul de procedură penală coroborat cu art. 80[1] Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea, amenzii sau muncii neremunerate în folosul comunității.

În acest mod, în speță, limitele de pedeapsă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192[1] alin. (2) lit. a) Cod penal urmează a fi stabilite prin aplicarea mecanismului de reducere prevăzut de lege, raportat la sancțiunea de bază prevăzută de norma penală, respectiv închisoarea de la 3 la 5 ani.

Prin aplicarea prevederilor art. 80[1] Cod penal, limitele legale se reduc cu o pătrime, urmând ca instanța să individualizeze pedeapsa în interiorul noilor limite astfel determinate, ținând cont de gravitatea faptei, forma de participație, circumstanțele cauzei, precum și datele ce caracterizează persoana inculpatului.

La individualizarea pedepsei, instanța reține că aplicarea mecanismului de reducere prevăzut de art. 80[1] Cod penal, în coroborare cu dispozițiile art. 364[1] Cod de procedură penală, determină diminuarea limitelor legale ale sancțiunii, însă nu exclude obligația instanței de a stabili o pedeapsă proporțională cu gravitatea concretă a faptei și cu persoana inculpatului. În acest context, instanța urmează să asigure un just echilibru între necesitatea sancționării conduitei infracționale, scopul prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni și imperativele de reeducare și reintegrare socială a inculpatului.

La stabilirea cuantumului și modalității de executare a pedepsei, instanța are în vedere caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțele concrete ale cauzei, modalitatea și împrejurările săvârșirii faptei, forma de vinovăție, conduita inculpatului înainte și după comiterea infracțiunii, precum și datele ce caracterizează persoana acestuia.

Instanța reține că infracțiunea a fost săvârșită intenționat, în participație, prin folosirea unui automobil lăsat cu motorul pornit și prin deplasarea neautorizată a acestuia pe o distanță de aproximativ un kilometru, fapt ce denotă o atitudine de ignorare evidentă a normelor de conviețuire socială și a drepturilor patrimoniale ale altor persoane. Deși automobilul a fost abandonat ulterior și nu au fost constatate prejudicii materiale semnificative, conduita inculpatului relevă o perseverență în manifestarea comportamentului antisocial și o insuficientă interiorizare a consecințelor juridice ale faptelor sale.

Totodată, instanța ține cont de faptul că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptei și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, circumstanță care a determinat aplicarea mecanismului legal de reducere a limitelor de

pedeapsă. Cu toate acestea, instanța apreciază că această conduită procesuală, deși relevantă sub aspect procedural, nu este suficientă pentru a justifica orientarea pedepsei către minimul absolut al sancțiunii, în condițiile în care inculpatul prezintă antecedente penale multiple, inclusiv pentru infracțiuni similare, ceea ce evidențiază persistența conduitei infracționale și ineficiența măsurilor sancționatorii aplicate anterior.

Instanța mai reține că inculpatul a beneficiat anterior de condamnări și executarea unor pedepse privative de libertate, fără ca acestea să determine o schimbare reală a conduitei sale sociale, împrejurare care relevă un grad sporit de periculozitate socială și necesitatea aplicării unei sancțiuni apte să asigure atât corectarea acestuia, cât și prevenirea reiterării comportamentului infracțional.

În aceste condiții, instanța apreciază că aplicarea unei pedepse privative de libertate cu executare efectivă reprezintă singura măsură aptă să realizeze scopurile pedepsei penale prevăzute de art. 61 Cod penal, respectiv restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane. Prin natura și cuantumul său, pedeapsa stabilită urmează să constituie un mijloc eficient de constrângere și reeducare, capabil să formeze inculpatului o atitudine de respect față de lege, ordinea de drept și valorile sociale ocrotite de norma penală.

Referitor la solicitarea apărării de aplicare a unei pedepse minime, instanța apreciază că aceasta trebuie evaluată în contextul gravității faptelor și al antecedentelor penale ale inculpatului. Din probele administrate rezultă că Moraru Andrei: anterior a fost judecat și condamnat de mai multe ori pentru infracțiuni similare și conexe, inclusiv prin sentințele Judecătoriei Drochia din 18.01.2016, 14.06.2017, 04.10.2018, 02.11.2018 și 17.04.2025, precum și prin sentința Judecătoriei Orhei din 10.12.2019; a executat pedepse de închisoare, inclusiv pentru infracțiuni similare, fără a-și modifica conduita ulterioară; a continuat să săvârșească acte de violență în familie asupra mai multor membri ai familiei, în ciuda ordonanței de protecție emise și a intervenției autorităților; nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru.

Astfel, în baza art. 76 Cod penal, instanța reține că nu există circumstanțe care să atenueze răspunderea penală, iar conform art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante constau în săvârșirea infracțiunii de către o persoană anterior condamnată pentru infracțiuni similare.

Totodată, limitele legale ale pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 192/1 alin. (2) lit. a) Cod penal sunt de la 3 la 5 ani de închisoare. Aplicând reducerea cu o pătrime a limitelor pedepsei, prevăzută de procedura simplificată, limitele devin 2 ani și 3 luni – 3 ani și 9 luni de închisoare.

Având în vedere gravitatea faptelor, conduita inculpatului și circumstanțele agravante, instanța apreciază că aplicarea pedepsei minime, la limita inferioară, nu ar asigura atingerea scopurilor sancțiunii.

Astfel, pentru comiterea de către inculpatul Moraru Andrei a infracțiunii prevăzute la art. 192 [1] alin. (2), lit. a) din Cpdul penal, instanța va stabili pedeapsa de **2 ani și 6 luni de închisoare**, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, considerând că aceasta este proporțională, corespunzătoare și necesară pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și pentru reeducarea inculpatului.

Instanța consideră că scopul pedepsei, care urmărește formarea unei atitudini corecte față de muncă, ordinea de drept și regulile de conviețuire socială, poate fi atins doar prin executarea pedepsei în regim de detenție. Condamnarea la închisoare cu executare efectivă este adecvată pentru realizarea obiectivelor pedepsei penale, contribuind la corectarea și reeducarea inculpatului și la formarea unei atitudini pozitive față de faptele comise.

Accesînd Portalul Național al Instanțelor De Judecată https://instante.justice.md/ instanța remarcă că prin sentința judecătoriei Drochia, sediul central din 09.09.2025 a fost condamnat Moraru Andrei în baza art. 186 alin. (2), lit, c) din Codul penal, numindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, în baza art. 84 alin. (4) din Codul penal, la pedeapsa stabilită, a adăuga parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul central din 14.04.2025, prin care Moraru Andrei a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b) și c) din Codul penal la 2 ani și 2 luni închisoare, stabilindu-i definitiv 2 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul central din 17.04.2025 a fost recunoscut vinovat Moraru Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5), aplicîndu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani. A fost recunoscut vinovat Moraru Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. $192^{/1}$ alin. (1) și în baza acestei legi fiindu-i stabilită pedepasa sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni. Totodată, în baza art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, i-a fost stabilită pedepasa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 1 lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Drept urmare, completul de judecată consideră rațional ca la aplicarea pedepsei, inculpatului Moraru Andrei, să fie aplicate prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, potrivit căruia „Conform prevederilor alin. (1)-(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvârşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe”.

Instanța de judecată reține că, pedeapsa definitivă stabilită pentru concursul de infracțiuni prevăzut de art. 84 alin. (4) Cod penal nu poate fi mai mică decât pedeapsa stabilită la pronunțarea primei sentințe, deoarece în asemenea cazuri instanța de judecată trebuie să se bazeze pe mărimea totală a pedepsei conform primei sentințe, dar nu pe partea ei neispășită.

Instanța constată că aplicarea cumulului parțial, potrivit prevederilor art. 84 Cod penal, impune însumarea pedepselor neexecutate, astfel încât pedeapsa finală să reflecte gravitatea faptelor și conduita inculpatului.

Instanța constată că, în speță, sunt incidente prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, întrucât infracțiunea examinată în prezenta cauză a fost săvârșită anterior pronunțării sentințelor Judecătoriei Drochia, sediul central din 17.04.2025 și 09.09.2025, astfel încât pedeapsa urmează a fi stabilită prin aplicarea regulilor referitoare la cumulul de sentințe.

În acest context, instanța reține că prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul central din 17.04.2025, inculpatului Moraru Andrei i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 1 lună închisoare, iar prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul central din 09.09.2025, prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal și cumularea parțială cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul central din 14.04.2025, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei în prezenta cauză, instanța urmează să aplice cumulul parțial al pedepselor definitive neexecutate stabilite prin sentințele anterior menționate, în coroborare cu pedeapsa aplicată pentru infracțiunea prevăzută de art. 192^1 alin. (2) lit. a) Cod penal dedusă judecății în prezenta cauză, astfel încât sancțiunea rezultantă să reflecte caracterul repetat al conduitei infracționale și periculozitatea socială a inculpatului.

La determinarea pedepsei cumulative definitive, instanța are în vedere atât pluralitatea faptelor comise și persistența comportamentului infracțional, cât și necesitatea respectării

principiului proporționalității și individualizării sancțiunii penale. Or, pedeapsa rezultantă trebuie să constituie o reacție penală unitară și echitabilă față de ansamblul infracțiunilor săvârșite de inculpat, capabilă să asigure realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal.

Având în vedere circumstanțele concrete ale cauzei, gravitatea faptelor săvârșite, antecedentele penale ale inculpatului, precum și necesitatea aplicării unei sancțiuni eficiente și proporționale, instanța apreciază necesară stabilirea în privința inculpatului Moraru Andrei a unei pedepse cumulative definitive sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța reține că pedeapsa astfel stabilită corespunde exigențelor de legalitate, individualizare și echitate, fiind aptă să contribuie la corectarea și reeducarea inculpatului, la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni și la consolidarea respectului față de ordinea de drept și valorile sociale protejate de legea penală.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța reține că în termenul pedepsei cumulative definitive stabilite prin prezenta sentință urmează a fi inclusă partea de pedeapsă executată deja de inculpatul Moraru Andrei în baza sentințelor anterioare pronunțate împotriva sa, întrucât la aplicarea regulilor cumulului de sentințe instanța este obligată să țină cont de durata pedepsei executate integral sau parțial în temeiul hotărârilor anterioare.

Potrivit art. 72 alin. (3) din Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârșite cu intenţie.

Potrivit art. 395 alin.(1) lit.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că Moraru Andrei nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive aplicate pe cauza penală nominalizată.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Astfel, având în vedere prevederile legale menționate și ținând cont de faptul că instanța a concluzionat că vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei infracționale a fost pe deplin dovedită, iar pedeapsa aplicată lui Moraru Andrei este sub formă de închisoare, instanța apreciază ca fiind întemeiat ca, odată cu pronunțarea sentinței, să dispună față de acesta aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv.

Drept urmare instanţa va dispune aplicarea măsurii preventive – arestarea preventivă în privinţa inculpatului Moraru Andrei necesară pentru punerea în executare a pedepsei cu închisoarea, menţinând deţinerea acestuia în instituţia penitenciară, până la data când sentinţa va deveni definitivă.

Conform art. 157 alin.(1) Cod de procedură penală, „constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză”, iar conform alin.(2) acelaşi articol, „documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt

necesare pentru evidenţă, rapoarte sau alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar”.

Reieşind din circumstanţele cauzei, precum şi prevederile legale expuse supra, instanţa de judecată ajunge la concluzia că mijloacele materiale de probă – CD de culoare albă pe care sunt imprimate 2 secvențe audio-video din s. Buda r-nul Călărași (f. d. 42) urmează a fi păstrate la materialele cauzei.

Totodată, în temeiul art. 397 Cod procedură penală, având în vedere materialele cauzei penale, circumstanțele de fapt constatate și susținerile părții acuzării, instanța dispune ca bunul identificat drept corp delict – automobilul de model „Ford Focus”, cu numărul de înmatriculare GHG896 să rămână în posesia și folosința proprietarului Luca Adriana, în patrimoniul căruia se afla în mod legitim anterior comiterii faptei.

În baza celor expuse, conducându-se de art. 80^1 din Codul Penal, art. 162, 364^1, 384-385, 389, 392-395, 397Cod de procedură penală, instanţa de judecată,-

HOTARĂȘTE :

Moraru Andrei a. n. *****, IDNP ***** - se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192^1 alin. (2), lit. a) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 80^1 din Codul penal al Republicii Moldova i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **2 ani și 6 luni de închisoare**, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită în prezenta cauză, se adaugă parțial pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul central din 17.04.2025 și prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul central din 09.09.2025 și definitiv i se stabilește lui Moraru Andrei pedepsa sub formă de închisoare pe un termen **4 ani și 6 luni de închisoare**, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei stabilite lui Moraru Andrei urmează a fi calculat din data pronunțării prezentei sentințe, cu includerea în acest termen a perioadei de pedeapsă executate în baza sentinței Judecătoriei Drochia, sediul central din 17.04.2025 și a sentinței Judecătoriei Drochia, sediul central din 09.09.2025, până la data pronunțării prezentei sentințe.

Se aplică în privința lui Moraru Andrei, măsura preventivă sub formă de arest preventiv, până când sentinţa va deveni definitivă, apoi a o revoca.

Mijloacele materiale de probă: CD de culoare albă pe care sunt imprimate 2 secvențe audio-video din s. Buda r-nul Călărași (f. d. 42) urmează a fi păstrate în continuare la materialele cauzei.

Corpul delict: automobilul de model „Ford Focus”, cu numărul de înmatriculare GHG896 urmează să rămână în posesia și folosința proprietarului Luca Adriana, în patrimoniul căruia se afla în mod legitim anterior comiterii faptei.

Sentinţa cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central) în termen de 15 zile.

Președintele ședinței,
Judecător **Iana Talmaci**